

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the RCK Behar Bechukotai 5786

Praying for a full recovery for Yehuda ben Ora Yocheved
and Micha ben Nechama

Shabbat Times
19:06 20:07

Issue: 134

The parshiyot of Behar and Bechukotai are more often than not, read together as one Torah reading.

Coupling parshiyot over the course of the year is necessary, as there are not enough Shabbatot to allow the annual completion of the Torah reading cycle if we would never double up on any of the parshiyot.

We have an established tradition as to which readings can be joined and which cannot. We must assume therefore, that there is a reason behind why some readings can be joined together and most not. Those that can be joined together must share some thematic connection, to allow them to be read together as one.

What does Behar and Bechukotai share in common, that our tradition allows them to be read together?

Let's examine the themes of each parsha and the connection will become obvious.

Parshat Behar contains a verse that is repeated numerous times. "You are **my** slaves and servants, who I took out of the land of Egypt," says Hashem. A central topic in Behar is the discussion of the laws of owning Hebrew slaves. A Hebrew slave must leave his master after six

years and must not be oppressed by his him. He must be treated with dignity and not given laborious work that is beneath him. This is because Jews are meant to be servants to Hashem and not to other human beings. Even when a Jew must sell himself due to dire financial straits, the master must never make the servant feel enslaved in a demeaning way by him.

We were born to be servants of Hashem. This is the purpose for which we entered into the covenant with Him. Once we have internalized this message, the theme of Bechukotai, reward and punishment, becomes clear.

The Torah promises us wonderful blessings if we serve Hashem correctly and terrible misfortunes if we rebel against Him. Keeping the Torah is not a luxury that we choose to accept (or not accept) upon ourselves. We are not Hashem's equals, we are His servants! A servant does not choose his workload. He listens to his master and fulfills his commands. If he is faithful, his master will reward him properly, but if he rebels, he will be reprimanded severely. We too must realize that life is not a game. It is serious and the consequences of our actions are far reaching. As servants, we must choose wisely!

Point for Growth | Parshas Behar: Three Fingers

When you point at someone, one finger points at them; Three fingers point back at you. 🙌👉👈

We look at our youth and we know there is more potential. The connection to Torah can go deeper. The growth can be greater. And we all want that. But before we point, we need to face the three fingers pointing back at us and ask: did we give them a model to follow? Did they see what a real Ben Torah looks like up close, in real life, every single day?

The Torah in Parshas Behar speaks directly to this. The eved ivri didn't fall because he was a bad person; He fell because he never had the right model in front of him. He stole and was sold because of his theft. And what does the Torah prescribe? Not a lecture. Not a punishment. Six years living inside the home of a righteous Jew who lives with yiras shamayim and middos tovos, who volunteers to take him under his care. So much so that the Gemara in Kiddushin 20a says: whoever buys a Jewish servant is like buying a master for himself.

The obligation is to provide him with the same conditions you provide for yourself. Food, sleep, everything together. Tosfos asks: what if the master has only one pillow, only one steak? What do you do? You give it to him. You don't take it for yourself. Because the whole point is that he sees how you treat people. He sees what it looks like to live as a Jew. And that vision becomes his vision.

This is exactly what the RCK Summer Kollel is built on. Fifteen of the finest American bochurim joining our community, three sedarim a day, together with Rabbi Raphael Stohl, known for his remarkable ability to bring the geshmak of Torah to life, to make Rashi breathe in the beit midrash, and to help you feel what the Tosfos was struggling with.

We will learn the seventh perek of Maseches Brachos together. And this is your opportunity too.

In the mornings you can join them for learning in the beit midrash, and in the evenings they will be available to learn with children, teenagers, and baalei batim from the community.

If you have time this summer, spend one month in Ra'anana. Before the army. Before university. Before the next step. Not a lecture about what a Ben Torah should look like. Witness a living example. Something real. Something deep.

Point for Growth: You don't change people with words. You change them by letting them live inside a vision until it becomes their own. Come yourself, or find someone over 17 and recommend they join us for morning and afternoon learning. A child or teenager who needs one on one learning on any topic in the evenings, connect them to us! Join us this summer. June 16 – July 15. RCK Summer Kollel, Ra'anana. For more info: **058-794-5168 | RCKollel@gmail.com**
Ben Goldstein RCK Director.

BEFORE THE NEXT STEP...

TAKE ONE MONTH FOR YOURSELF

Between stages. Before army. Before college.

This is your time to grow

THIS SUMMER IN RAANANA

RCK SUMMER KOLLEL

Rabbi Raphael Stohl
Rosh Kollel
Mashgiach, Yeshiva of South Florida
Director, Katz Yeshiva High School
Mavumdim Program

JUNE 16 - JULY 15

- Learning for all levels
- Join a group of 15 anglo bochurim
- Warm, accessible & inspiring rebbeim
- A vibrant & welcoming beit midrash
- Learning Berachot, (7th Perek)

For more information:

058-794-5168 RCKollel@gmail.com

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the RCK Behar Bechukotai 5786

Shabbat Times

19:06

END 20:07

Issue: 134

Ask the Rabbi

Rosh Beit Midrash: Rabbi Shabtai Yogel

Q: Do women count Sefiras HaOmer? And if so, do they make a bracha?

A: Sefiras HaOmer is a mitzvas aseh shehazman grama, so women are technically exempt.

However, that does not mean they cannot perform the mitzvah. Some write that women have accepted this mitzvah upon themselves.

The question of making a bracha depends on a well-known machlokes. Some hold women may not make a bracha on such mitzvos, since they are not commanded. Others hold they may, since "v'tzivanu" refers to Klal Yisrael as a whole.

The Shulchan Aruch rules that women do not make a bracha, while the Rema allows women to make a bracha. Therefore, generally Sephardi women do not make a bracha, and Ashkenazi women do. However, regarding Sefirah specifically, some write that even Ashkenazi women should not make a bracha, due to the concern that they may miss a day. Since forgetting is common, and unlike men they are not anchored to Maariv in shul, this concern is more significant.

In practice, three minhagim developed: Some Sephardi women do not count at all. Some Ashkenazi women count without a bracha.

Some Ashkenazi women count with a bracha, and those who do should set reminders to ensure they do not miss a day.

Q: I want to organize an early Kabbalas Shabbos minyan, but I am concerned that people may forget to count Sefiras HaOmer later at night. Is the benefit of an early minyan worth that risk?

A: A practical solution is to have the tzibbur count Sefiras HaOmer earlier with a condition.

After Maariv, before sunset, the tzibbur should count without a bracha and say the following:

If I forget to count later tonight after nightfall, this counting should count as my fulfillment of the mitzvah. If I do remember to count later, this counting should not count.

Then, if they remember after nightfall, they should count again with a bracha. This way, if someone forgets later, many opinions hold he has still fulfilled the mitzvah, which allows him to continue counting with a bracha on the following nights. And if he does remember, he loses nothing and counts properly at the correct time with a bracha. This approach allows you to have the early minyan while still protecting the mitzvah of Sefiras HaOmer.

RCK
RAANANA COMMUNITY KOLLEL

Shacharit
7:00 8:15

Mincha
13:11 18:00
19:18

Maariv
19:49 20:00

Ahuza 198 Raanana

Join us

RCK RAANANA COMMUNITY KOLLEL

MESECHES CHULLIN

מטמונים
Matmonim
Discover a Treasure on Every Daf

RABBI DAVID LAPIN

6:40-7:00 AM
Sun-Fri

7:00 AM
Shacharis

AHUZA 198
Raanana

Is the Torah Against Wealth?

Rabbi Moshe Ariel Margi

At first glance, Parshas Behar can sound anti business. No ribbis, no overcharging, and once every fifty years the land goes back to its original owner. It almost sounds like the Torah does not want people to build wealth.

But the answer is in one word that keeps repeating: "your brother."

The Torah is not against success. It is redefining what "mine" means. We usually see life as individuals. I take care of my family, you take care of yours. In that system, if I have more, it usually means you have less.

The Torah speaks to us as one family, as Klal Yisrael. When my brother is struggling, that lack is part of my story too. Everything we have is a pikadon from the same Father. When I give up profit, or return land, I am not losing. I am showing that my money is part of something bigger.

Real wealth is not what I hold. It is what flows through me to others.

This idea appears in "Nishmas Kol Chai." We praise Hashem not for power, but for this: "You hear the cry of the poor, You listen and You save." That is what greatness looks like. Hashem pays attention to the one who is struggling.

Parshas Behar is telling us to live the same way. To pause our own race when it hurts someone else. To act like children of Hashem.

Think of a father who buys a bike for his child. He is happy. But what gives him even more joy is when one child gives to another. Then he sees that his values are alive inside them.

That is what Hashem wants from us. Not just to receive, but to give. To see every Jew as "my brother."

As the Tanna d'bei Eliyahu teaches: Hashem says, I do not need anything from you. All I ask is that you love one another, honor one another, and live with honesty and care.

That is the real measure of wealth. Shabbat Shalom

שאל את הרב ראש בית המדרש הרב שבת יגל שליט"א לשאלות 0584810910

שאלה: אני רוצה לארגן שבטת בניין מוקדם לקבלת שבת, אולם אני חושש שעקב כך רבים ישכחו לספור ספירת העומר לאחר צאת הכוכבים, וממילא לא יקיימו את המצווה באותו יום, וזה אף יגרום להם להמשיך את ספירת העומר בשאר הימים מכאן ולהבא - ללא ברכה.

ואיני יודע אם התועלת של קבלת שבת מוקדם, שווה את ההפסד העלול להיגרם מכך למצוות ספירת העומר?

תשובה: נראה לעניות דעתי להציע פתרון לשאלה זו וכדלהלן:

לאחר סיום תפילת ערבית, תודיע לקהל לספור ספירת העומר על תנאי.

כלומר, יעשו הציבור תנאי (וכדאי שתלמיד חכם מהקהל יעמוד ויבאר זאת לקהל בצורה ברורה) שכעת הם סופרים ספירת העומר, אך מציבים בזה תנאי, שאם הם לא יזכרו לספור את ספירת העומר לאחר צאת הכוכבים, הרי שספירה זו תעלה להם לקיום מצוות ספירת העומר, אך אם הם כן יזכרו לספור ספירת העומר לאחר צאת הכוכבים - הספירה הנוכחית כעת לא תחשב.

את הספירה הזו על תנאי (לאחר סיום התפילה, קודם השקיעה) יש לספור ללא ברכה, ואם יזכרו לספור שוב לאחר צאת הכוכבים יספור שוב עם ברכה.

ובכך מצד אחד, גם אם לא יזכרו לספור שוב ספירת העומר לאחר צאת הכוכבים, מכל מקום קיים את המצווה לדעת כמה שיטות, וזה יאפשר לו לברך על הספירה גם בשאר הימים (מדין ספק ספיקא). ומצד שני, אם יזכרו לספור שוב לאחר צאת הכוכבים, יוכל לספור עם ברכה ולא הפסיד כלום.

שאלה: האם נשים נוהגות לספור ספירת העומר? ואם כן, האם הן מברכות? האם הן חייבות בכלל במצווה זו?

תשובה: ספירת העומר היא מצווה עשה שהזמן גרמא ולכן נשים פטורות מקיום מצווה זו.

אולם אין זה אומר שאין הנשים יכולות לקיים מצווה זו, ואכן יש מי שכתב שציבור הנשים כבר קיבל עליו מצווה זו כחובה.

אולם האם הן יכולות לברך על קיום מצוות כגון אלו, זה כבר נתון במחלוקת גדולה האם נשים רשאיות לברך על קיום מצוות עשה שהזמן גרמא, שיש נוקטים שאין הן יכולות לברך וזאת (גם) משום נוסח הברכה 'וציונו' והרי הן לא מצוות, ויש נוקטים שהן כן רשאיות לברך כי המילה 'וציונו' אינה נסובה על המברך באופן פרטי אלא על עם ישראל באופן כללי.

דעת השולחן ערוך שנשים לא רשאיות לברך, אך דעת הרמ"א שנשים כן רשאיות לברך, וממילא בפשטות הרי זו מחלוקת אשכנזים וספרדים, וספרדיות לא מברכות, אך אשכנזיות כן מברכות.

אולם באשר למצוות ספירת העומר, יש מי שכתב שגם הנשים האשכנזיות לא תברכנה, וזאת משום החשש שמא תשבח יום אחד לספור, ושכחה זו הרי מצווה, בשונה מציבור הגברים שיש לו את העוגן של תפילת ערבית במניין.

למעשה מצינו בזה ג' מנהגים שונים:

א' מנהג חלק גדול מציבור הנשים הספרדיות שלא רק שלא מברכות אלא אפילו גם לא סופרות ולא מקיימות כלל מצווה זו - והטעם על פי דרך הקבלה.

ב' מנהג חלק מהנשים האשכנזיות שסופרות ללא ברכה כנזכר לעיל.

ג' מנהג חלק מהנשים האשכנזיות שסופרות עם ברכה, ומי שנוהגת כך ראוי שתעשה לעצמה סימנים ותזכורות כדי לא לשכוח אף יום מימי הספירה.

RAANANA COMMUNITY KOLLEL

Shacharit

7:00 8:15

Ahuza 198 Raanana

Mincha

13:11 18:00

19:18

Maariv

19:49 20:00

Join us

התורה רוצה שנבין: זהו "תו התקן" של האלוקות. הקב"ה אינו מלך מורם מעם שמתעלם מהפרטים הקטנים, אלא אב שמטה אוזן למי שנדחק לשוליים. כשאנחנו בפרשת בהר מצווים לדאוג ל"אחיק", התורה בעצם מבקשת מאיתנו להידמות לו. אם הקב"ה עוצר את הכל רעש כדי לשמוע את הצעקה של האלמנה בלילה, הוא מצפה שגם אנחנו נעצור את המירוץ הכלכלי שלנו כשזה פוגע באחינו.

אפשר להמחיש את הנקודה מאבא שקונה אופניים לילדו, ברוב המקרים האב שמח יותר מהילד עצמו. אך יש דבר אחד שיכול לשמח את האבא עוד יותר: לראות את אחד מילדיו מעניק לאחיו!

כאן יש תחושה מרוממת של הצלחה - האב רואה שהצליח להנחיל את השאיפה שלו להיטיב בתוך הילדים עצמם. כשהקב"ה רואה שאנחנו מכבדים, אוהבים ונותנים זה לזה, הוא רואה שהבנו את העיקרון שלו בעצמו - לתת. הבנו שכשם שאני הבן שלו, כך גם השני הוא הבן שלו.

כפי שמובא בתנא דבי אליהו:

כך אמר להם הקב"ה לישראל, בניי אוהבי כלום חסרתי דבר שאבקש מכם? ומה אני מבקש מכם אלא שתהיו אוהבים זה את זה, ותהיו מכבדים זה את זה, ותהיו יראים זה מזה, ולא ימצא בכם עבירה וגזל ודבר מכווער. לכן נאמר: הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלוך.

האם התורה נגד עושר?

הרב משה אריאל מרגי

במבט ראשון, פרשת בהר נראית כמי שמנסה "להפריע" לכלכלה החופשית. התורה מציבה לאדם גבולות שנראים כמעט בלתי הגיוניים בעולם העסקים: אל תיקח ריבית, אל תמכור ביוקר (הונאה), ואחת ל-50 שנה - תחזיר את הקרקע שקנית במיטב כספך לבעליה המקוריים.

וחייבים לשאול: האם התורה רוצה שלא נהיה עשירים? האם האידיאל הוא חברה שבה כולם "בינוניים"? שהרי בעולם הכלכלי שהתורה בונה אין באמת אפשרות לצבור נכסים לאורך זמן?

אבל אם נשים לב נראה שהתשובה טמונה במילה אחת, שחוזרת על עצמה בפרשה שוב ושוב: "אחיק". התורה אינה נגד הצלחה כלכלית, היא פשוט מגדירה מחדש את המושג "עצמי". בדרך כלל, אנו חווים את המציאות כפרטים בודדים - האדם פועל כפרט מול המציאות, דואג לפרנסה ולמשפחה בצורה יחידנית. במערכת כזו, אם לי יש יותר, לך כנראה יש פחות.

אבל התורה פונה אלינו בקבוצה, כ"כלל ישראל" - אנחנו משפחה. בתוך משפחה, אם לאחי אין אוכל, העוני שלו הוא פגם בעושר שלי. המילה "אחיק" באה ללמד שכל הנכסים שקיבלנו הם "פיקדון" מהאב המשותף. כשאני מוותר על ריבית או מחזיר שדה ביוכל, אני לא "מפסיד" כסף, אלא אני מוכיח שהכסף שלי הוא חלק ממערכת דם אחת גדולה. העושר האמיתי הוא לא כמה צברתי לעצמי, אלא כמה שפע זרם ממני לאחרים.

כאן אנחנו מגיעים לנקודה שבה אנחנו פוגשים את דמותו של הקב"ה. בשיא תפילת השבת, בפיט "נשמת כל חי", אנחנו מתארים את שבחיו של בורא עולם. מעניין לראות שבמקום לשבח אותו על בריאת העולם הרעשת הרים או עשיית מלחמות, אנחנו בוחרים להדגיש דווקא את זה: "שועת עניים אתה תשמע, צעקת הדל תקשיב ותושיע".